

L'illa de la fantasia

L'illa de Menorca és la principal productora de bijuteria del mercat espanyol, un sector que viu una renovació decisiva enmig d'una forta competència del mercat asiàtic.

Dirigida a majoristes, cadenes de compra, fabricants i grans magatzems, ha tingut lloc a la ciutat de Maó una nova edició de SEBIME, la Fira Internacional de Fabricants de Bijuteria. No és cap secret que l'illa de Menorca concentra el 70 per cent del disseny i la producció de la bijuteria fabricada a l'estat espanyol.

La capitalitat de la bijuteria espanyola abraça sectors que van de la bijuteria clàssica a les fornitures per a marroquineria, calcer, reproducció d'armes antigues, articles de regal, safates, cendrers, clauers, etc. Com a dada cal anotar que els coneguts *souvenirs* gallecs amb botafumeiros, petxines de l'apòstol Santiago, catedrals en miniatura, són fabricats a l'illa per un industrial mahonès.

En els últims anys la balança comercial d'aquest sector ha estat marcada per una sèrie d'inflexions. Així, mentre el 1986 obtenia un saldo positiu, l'any següent s'invertia la tendència a causa de la invasió de productes asiàtics. Per aquesta raó el 1988 es va sol·licitar de la Direcció General de Comerç Exterior davant de la Comunitat Europea la clàusula de protecció. Amb aquesta mesura s'intentava protegir i fins i tot prohibir un determinat tipus d'importacions que, procedents del mercat asiàtic, arribaven a l'espanyol.

Tot i així, coincidint amb la presidència espanyola de la CE, es va notificar que s'havia rebutjat aquesta sol·licitud de protecció per a la bijuteria espanyola. De tota manera la CE continuava concedint a

Detall d'un dels estands del Saló de Dissenyadors.

RAFA GIL

l'estat espanyol la "clàusula de vigilància" per controlar les importacions de bijuteria de l'Extrem Orient, una prerrogativa que s'ha prolongat aquest any.

Tots els sectors coincideixen en l'inici d'una nova etapa per a la bijuteria espanyola marcada per un creixement lent. Per a Marcel Carreras, director-gerent de SEBIME, "la clau i el futur de la indústria bijutera es troba en el mercat internacional". Dins d'aquesta estratègia s'ha dissenyat un pla de promoció per desenrotllar al llarg de 1990. Amb el

suport de l'ICEX (Institut de Comerç Exterior) el pla es fixa com a objectiu els països de la Comunitat Europea, Finlàndia, Suïssa, Suècia i els mercats americà, japonès i canadenc.

Dins del mercat europeu, França ocupa en aquests moments el primer lloc com a comprador de bijuteria espanyola, seguit a gran distància de Portugal i Gran Bretanya. D'altra banda, Itàlia destaca com a principal proveïdor del mercat espanyol. Després d'alguns anys de balanç negatiu, s'aconseguia el 1989 un

saldo positiu. Així, mentre les importacions ascendien a 3.266 milions de pessetes, les exportacions excedien els 3.453 milions.

Sobre el volum econòmic de la bijuteria espanyola, el 1989 la producció —a preu de venda de fabricants— es va col·locar entre els 16.000 i els 17.000 milions de pessetes. Unes xifres que posteriorment es multiplicaran fins als 50.000 i 60.000 milions de pessetes en el mercat.

Això no obstant, no totes les veus són optimistes pel que fa al futur de la bijuteria fabricada a l'estat espanyol. Així, l'empresari i ex-director de SEBIME, Guillem Galdés, es lamentava de l'entrada de bijuteria asiàtica a través d'Holanda i Londres, "ja que es tracta d'un producte de baixa qualitat i a preu molt econòmic que perjudica tot el sector".

Dins de SEBIME s'han presentat també les tendències per a la pròxima temporada tardor-hivern 90-91. La bijuteria com a complement de moda s'ha convertit en una peça destacada del vestir pel que fa als accessoris i collars, arracades o ornaments de la roba. Per a la pròxima temporada quatre tendències són les que s'anuncien: "Vent de l'Est" o una línia de caràcter militar amb records dels Beatles de Sargent Pepper i dels uniformes austro-hongaresos. "Bizantí-Art Deco", per a un final de segle barroc i ple de fantasia. Amb el nom d'"Hampa" es presenta una línia inspirada en els anys trenta. I finalment, "Bolidismo", de caràcter avantguardista.

Carles Gàmez